

[Dahl.]

at en ung Mand fik saa lidt at bestille, som et Sogn paa nogle faa Hundrede Mennesker kunde give ham, og den Dag i Dag er jeg fuldstændig enig i den Betragtning. Udvalget gav en Fortegnelse derover og regnede ud, at der kunde spares $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. aarlig.

Saa kom Ministerskiftet i 1926, og denne Betænkning blev i Virkeligheden lagt fuldstændig til Side. Jeg har heller ikke gjort meget ved den i Perioden 1929—35, fordi jeg var kommet til den Anskuelse, navnlig ved Arbejdet i det kirkelige Udvalg, at skulde der komme virkelig Orden i Kirkens Økonomi, maatte Kirkens egne Mænd tage Ansvaret for denne, i hvert Fald en langt større Del af Ansvaret, end de for Øjeblikket har. Der har jo været Tale om et kirkeligt Landsudvalg, som skulde beskæftige sig baade med denne Side af Folkekirkens Forhold og tillige med den Side, der angaar Kirkens indre Anliggender. Det er væsentligt den Side, man hidtil har beskæftiget sig med og ikke er kommet til fuldstændig Klarhed over; vi har dog ogsaa beskæftiget os med det økonomiske, og man maa beskæftige sig med dette Forhold. Men, som sagt, i Stedet for de Besparelser, jeg havde planlagt, blev disse Sparebestræbelser lagt fuldstændig til Side. Og ikke nok dermed: Begyndelseslønnen for alle Præsteembeder blev forhøjet ikke saa lidt, ogsaa for de allermindste Embeder, en Økonomi, som jeg endnu den Dag i Dag finder uforsvarlig. Ogsaa Alderstillelgene blev ifølge samme Lønningslov af 1927 forhøjet, hvilket ligeledes havde uheldige Følger. Der blev saa ikke paalignet tilstrækkeligt, og derfor forøgedes Gælden videre. Ved Lønningsloven af 1931 blev disse Skavanker til Dels afhjulpet, men ogsaa kun til Dels. Denne Lønningslov satte Udgifterne ned med $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., men det er endnu ikke traadt i Kraft, fordi alle de Mænd, som blev ansat i de Aar, da Lønningsloven af 1927 virkede, fremdeles — saadan er Lønningsloven bygget, og det er retfærdigt — lønnes efter den. Dette bevirker, at man — det nævnte jeg ogsaa sidst, jeg havde Ordet her om disse Forhold — maa udrede godt $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. aarlig i personlige Tillæg til de paagældende Præster. Det falder bort efterhaanden, men der er dog nogle Aar endnu dertil.

Ved disse forskellige Forhold forklares noget af de $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr.s Underskud, og det, at de er optaget af Stiftsmidlerne, var ikke blot tilraadeligt, men nødvendigt, hvis Ministeriet skulde opfylde sin Pligt.

De bliver jo da ogsaa afbetalt engang. At der skal være noget lovstridigt deri, kan jeg aldeles ikke anerkende, og det vil den ærede Forespørger ikke faa anerkendt af nogen, som virkelig er inde i disse Sager.

Hermed mener jeg, at jeg saa nogenlunde har givet Svar paa det, som har Betydning i denne Sag. Kirkeministeriets Arbejde er gaaet ud paa at bringe disse økonomiske Forhold i Orden og til endelig Afslutning. Jeg vil henstille til den højtærede Kirkeminister at fortsætte det, saaledes at vi kan faa en Folkekirke, som ikke blot med Hensyn til sine indre Anliggender kan røgte sine Opgaver forsvarligt og i den Frihed, som Kirken maa arbejde under, men som ogsaa hviler paa en økonomisk Basis, der kan bevare den.

S. Rasmussen: Vi har nu hørt Udtalelser fra to Sider angaaende den rejste Forespørgsel, først af det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Nedergaard) og nu sidst af det ærede 11te Medlem for 2den Kreds (Dahl). Derefter finder jeg ikke Anledning til i en længere Tale at gøre Rede for mit Standpunkt. Jeg vil dog gerne sige, at som det stiller sig med Hensyn til hele Kirkens Økonomi, har det ærede 11te Medlem for 2den Kreds Ret i, at vi trænger til en Reform. Det ærede Medlem nævnte ogsaa, at han som Minister havde nedsat et Udvalg, der skulde tage dette Forhold under Overvejelse og komme med Forslag, ligesom det ærede Medlem mente, at det var en Sag, som maatte behandles i det kirkelige Udvalg. Det er jeg til Dels enig med det ærede Medlem i, men som det ærede Medlem i det hele taget stiller sig over for det kirkelige Udvalg og over for et saadant Økonomiudvalg, er jeg bange for, at det ikke bliver til noget, og vi fra vor Side har netop ønsket, at der maatte ske noget her.

Jeg vil i denne Forbindelse gerne gøre opmærksom paa, hvad ogsaa det ærede 11te Medlem for 2den Kreds ved, at der fra det kirkepolitiske Udvalg er tilsendt Rigsdagen et Andragende om, at der paa Finansloven maatte blive bevilget 1 Million til Lettelse af Kirkeskatten, hvor den er særlig tyngende. Dette Andragende blev indbragt for snart et Aar siden, men der er ikke taget Hensyn dertil, heller ikke af det ærede Medlem, som jo maatte være særlig interesseret i dette Spørgsmaal, da det fra alle Sider er erkendt, at Kirkeskatten er stærkt tyngende.

Jeg kan kun være glad for, at den ærede Forespørger (Nedergaard) har gjort saa udførligt Rede for Forholdene, som han gjorde. Der foregik her i Tinget den 12.